

[Formanden.]

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om leje.

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om boligbyggeri.

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen.

7) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v.

8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om personlige tillæg til invalide- og folkepensionister m. v.).

Mødet hævet kl. 15⁵⁰.

29. møde.

Onsdag den 10. december kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler handelsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i konfiskationsloven og

forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Handelsministeren (Philip): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i konfiskationsloven.*

Lov om konfiskation af tysk og japansk ejendom nr. 132 af 30. marts 1946 har til baggrund en international aftale, nemlig Pariseraftalen af 14. januar 1946, der er undertegnet af i alt 19 lande.

Aftalens hovedbestemmelse om konfiskation er artikel 6 A, der udtaler, at hver af signatarmagterne skal under den fremgangsmåde, som den måtte vælge, beslaglægge tysk, fjendtlig ejendom inden for dens jurisdiktion for at udelukke sådan ejendoms tilbagevenden til tysk eje eller kontrol og skal opføre sådanne aktiver på sin erstatningskonto.

Det nu fremsatte forslag tager — som nævnt i bemærkningerne — sigte på at søge arbejdet med konfiskation af tysk og japansk ejendom her i landet afsluttet. Dette arbejde har stået på i over 12 år og er nu af kommissarius, dispensationsnævnet og de øvrige særlige nævn ført så vidt frem, at de pågældende organer vil kunne nedlægges i løbet af året 1959 under forudsætning af, at der som foreslået finder en frigivelse sted af visse værdier, som kommissarius ikke hidtil har kunnet inddrage.

En frigivelse som den foreslåede medfører ikke, at vi på nogen måde overtræder vore før omtalte internationale forpligtelser, men er blot påkrævet for at få en formel afslutning på de opgaver, der ved konfiskationsloven blev pålagt administrationen. I modsætning til forholdene i flere andre lande, hvor konfiskationen af tysk og japansk ejendom er gennemført ved administrative dekreter, efterhånden som man kom på sporet af de pågældende værdier, blev tysk og japansk ejendom her i landet konfiskeret ved selve loven umiddelbart ved dennes ikrafttræden den 30. marts 1946, og da der ikke er hjemmel til administrativt at give en generel dispensation, er det nødvendigt, at det punktum, der skal sættes for kommissarii arbejde, sættes ved lov.

En forudsætning for kommissariatets nedlæggelse er det endvidere, at dispensationsnævnets arbejde bringes til afslutning. Ifølge forslaget er 30. april 1959 sat som sidste dag for indsendelse af andragender i henhold til den bestående konfiskationslov om dispensation eller om genoptagelse af tidligere afgjorte sager. Dispensationsnævnet skulle så efter forslaget ophæves den 30. juni 1959 og kommissariatet derefter den 30. september 1959.

Nu åbner forslagets § 3, stk. 3, ganske vist en snæver adgang for handelsministeren til med tiltrædelse af udenrigsministe-

[Handelsministeren.]

ren og finansministeren også efter nævnets ophævelse at give dispensationer. Denne bestemmelse er begrundet i, at det ikke kan udelukkes, at der efter 30. april 1959 fra en tysk statsborger eller fra et tysk selskab vil kunne fremkomme en ansøgning, som det undtagelsesvis vil være rimeligt eller ønskeligt at tage under behandling. Det kan således tænkes, at faktiske for den pågældende undskyldelige omstændigheder har været til hinder for indgivelse af dispensationsandragende eller for den fulde opklaring af en tidligere behandlet sag, ligesom det kan tænkes, at der i en sag kan gøre sig sådanne ganske særlige omstændigheder gældende — herunder navnlig hensynet til danske interesser — at det skønnes ønskeligt, at dispensation gives.

Det fremgår imidlertid af lovttekstens formulering og af bemærkningerne, at en dispensation i medfør af denne bestemmelse kun skal kunne gives ganske undtagelsesvis.

Ifølge lovforslaget vil efter nævnets ophævelse dispensationer fra konfiskationsloven således i princippet ophøre.

Ved konfiskationslovens ikrafttræden anslog man på grundlag af en opgørelse over de til direktoratet for vareforsyning anmeldte tyskejede værdier nettoprovenuet af den ved loven konfiskerede ejendom til at blive ca. 100 mill. kr. Den samlede nettosum, der er indgået ved konfiskation, androg pr. 1. november 1957 ca. 156 mill. kr.

Af dette provenu er ca. 148 mill. kr. overført til statens reguleringskonto i Danmarks nationalbank, og der henstår således endnu ca. 8 mill. kr. på kommissarii konto i nationalbanken.

Som nævnt i forslagets bemærkninger kan der ikke opstilles beregninger over størrelsen af de formueværdier, der foreslås fritaget fra den stedfundne konfiskation, idet fritagelsen så godt som udelukkende omfatter formueværdier, som kommissarius ikke har kunnet efterspore. En del — formentlig en væsentlig del — af de værdier, der foreslås fritaget, består imidlertid i krav på falden arv, der henstår i uskiftede boer. Om disse krav kan det siges, at de i de fleste tilfælde sikkert alligevel efter ansøgning ville blive fritaget fra konfiskationen i overensstemmelse med den dispensationspraksis, der hidtil er fulgt.

Om forslagets enkelte bestemmelser tillader jeg mig i øvrigt at henvide til bemærkningerne.

Ved fremsættelsen af forslaget til konfiskationsloven i 1946 karakteriserede den daværende handelsminister med rette forslaget som usædvanligt. På grund af sin usædvanlige karakter har loven — navnlig med hensyn til de retningslinjer, efter hvilke dispensationsansøgningerne burde afgøres — været vanskelig at administrere. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til her at sige tak for det arbejde, der er udført i kommissariatet og i nævnene.

Endelig vil jeg gerne erklære mig rede til i det udvalgte, som jeg formoder vil blive nedsat til forslagets videre behandling, at give de oplysninger om konfiskationslovens administration, som måtte ønskes.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Derefter har jeg den ære at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser.*

Forslaget er på en række punkter overensstemmende med en kommissionsbetænkning af 9. oktober 1957 og med det lovforslag, som jeg fremsatte her i tinget den 23. januar d. å. Samtidig blev der på grundlag af den pågældende kommissionsbetænkning fremsat forslag til lov om forsikringsvirksomhed. En del af forslaget til lov om forsikringsvirksomhed, nemlig reglerne om anbringelse af livsforsikringsselskabernes midler svarende til selskabernes forsikringsfonds, blev gennemført ved en særlig lov, der er trådt i kraft den 1. juli d. å.

Den 8. oktober d. å. blev forslaget til lov om forsikringsvirksomhed fremsat på ny, i alt væsentligt i overensstemmelse med det tidligere fremsatte forslag. Ved genfremsættelsen af dette forslag omtalte jeg, at forslaget om ændringer i pensionskasseloven ikke samtidig havde kunnet genfremsættes, da en henvendelse om forslaget fra nogle funktionærorganisationer havde givet anledning til, at visse spørgsmål bl. a. i forbindelse med en friere adgang til anbringelse af pensionskassernes midler var blevet taget op til drøftelse mellem forsikringsrådet og de interesserede organisationer.

Disse forhandlinger er nu tilendebragt